מהדורה למורה – המרוץ אחרי ה־100

כיתה ח׳ · טור דעה · 335 מילים · גרסה: חנ"מ · מפתח תשובות בעמוד זה, דפי התלמידים מהעמוד הבא

מבנה הדף: טקסט עם פסקאות ממוספרות ← חלק א׳ איתור (רמה א׳) ← חלק ב׳ הסקה, השוואה ומונח (רמה ב׳) ← חלק ג׳ טיעון והבעת עמדה (רמה ג׳) ← כרטיס יציאה. בחנ"מ: פסקאות נבחרות, 2 שאלות סגורות, שאלות עם פתיח, מחסן מילים ואותיות גדולות.

🔑 המרוץ אחרי ה־100 – טור דעה

1 (א׳) · איך הגיב אסף לציון 96? ✔ ב. הוא קיפל את הדף ולא דיבר עד סוף היום

2 (א׳) · מה מציע הכותב לשאול במקום "כמה קיבלת?" ✔ ב. מה למדת?

3 (ב׳) · שלעולם אין רגע של מנוחה או סיפוק: גם מי שהשיג 100 מפחד לא להשיג אותו שוב, ולכן הלחץ נמשך כל הזמן.

4 (ב׳) · שאיפה למצוינות – רצון להשקיע ולהשתפר תוך קבלת טעויות; היא מקדמת. פרפקציוניזם – דרישה לשלמות שבה כל טעות היא אסון; הוא משתק, ועלול לגרום להפסיק לנסות ולדחות משימות.

5 (ג׳) · תשובה אישית: עמדה ברורה + נימוק + פרט (למשל: אסף והציון 96; ההשוואות "תוך דקה"; "ציונים עוזרים לנו לדעת מה הבנו").

💡 לדיון בכיתה: בקשו מהתלמידים לנמק בעל פה את סימון "איך הגעתם לתשובה" בשאלה אחת מכל חלק.

טקסט 22: המרוץ אחרי ה־100

כיתה ח' · טור דעה · גרסה מותאמת

שם: _____ **כיתה:** _____ **תאריך:** _____

📖 לפני הקריאה: האם קרה לכם שקיבלתם ציון טוב, ובכל זאת הרגשתם אכזבה? הטור שלפניכם עוסק בלחץ להצליח בלימודים ובשאיפה לשלמות. קראו, ושימו לב לטענות של הכותב ולדוגמאות שהוא מביא.

טור דעה

המרוץ אחרי ה־100

96 היה פעם ציון מצוין. היום, אצל חלק מהתלמידים, הוא סיבה לבכות. תלמיד כיתה ח' כותב על המחיר של הרצון להיות מושלמים.

א בשבוע שעבר ראיתי את חבר שלי, אסף, מקבל מבחן בהיסטוריה. 96. הוא הסתכל על הדף, קיפל אותו מהר, ולא דיבר עד סוף היום. בהפסקה הוא אמר לי: "איך פספסתי את השאלה על המהפכה? ידעתי אותה." לא ידעתי מה לענות. בשבילי 96 הוא חלום. בשבילו זה היה כישלון.

ב אני חושב שבשכבה שלנו יש משהו שאפשר לקרוא לו "המרוץ אחרי ה־100". הוא לא מתחרה רק בציונים של אחרים, אלא בגרסה מושלמת של עצמו שאינה קיימת. וזה מרוץ בלי קו סיום: מי שקיבל 100 פעם אחת, מפחד לא לקבל אותו בפעם הבאה.

ד פסיכולוגים מבחינים בין שאיפה למצוינות לבין פרפקציוניזם. שאיפה למצוינות היא רצון להשקיע ולהשתפר, תוך קבלה של טעויות. פרפקציוניזם הוא דרישה לשלמות, שבה כל טעות נחווית כאסון. הראשונה מקדמת, השנייה משתקת: מי שמפחד לטעות לפעמים מפסיק לנסות, מוותר על שאלות קשות ודוחה משימות עד הרגע האחרון.

ו אני לא אומר שציונים לא חשובים. הם עוזרים לנו לדעת מה הבנו ומה לא, והם פותחים דלתות בהמשך. אבל אני מציע לשנות את השאלה. במקום "כמה קיבלת?", אפשר לשאול "מה למדת?" או "מה היה מעניין?". הורים יכולים לשאול כך, מורים יכולים לשאול כך, ואנחנו יכולים לשאול כך את עצמנו.

בגרסה זו מופיעות פסקאות נבחרות מן הטקסט (האותיות שומרות על המספור המקורי).

חלק א' – מוצאים בטקסט

💡 קראו את השאלה פעמיים. סמנו את מילת השאלה. הקיפו את התשובה הנכונה.

🧺 **מילים שיעזרו לי:** לחץ שאיפה מצוינות פרפקציוניזם משתקת מחיר

1. איך הגיב אסף לציון 96? 🔍 איתור מידע

◯ א. הוא קפץ משמחה

◯ ב. הוא קיפל את הדף ולא דיבר עד סוף היום

◯ ג. הוא סיפר לכולם

2. מה מציע הכותב לשאול במקום "כמה קיבלת?" 🔍 איתור מידע

◯ א. למה לא קיבלת 100?

◯ ב. מה למדת?

◯ ג. מי קיבל הכי הרבה?

חלק ב' – חושבים ומבינים

3. מה מתכוון הכותב כשהוא אומר שהמרוץ אחרי ה־100 הוא "מרוץ בלי קו סיום"?

🧩 הבנה והסקה

הכוונה היא ש... _____

_____

_____

4. השוו בין "שאיפה למצוינות" לבין "פרפקציוניזם", לפי פסקה ד. 🧩 הבנה והסקה

שאיפה למצוינות היא... ואילו פרפקציוניזם הוא... _____

_____

_____

חלק ג' – מה דעתי?

יש הטוענים שבתי הספר צריכים לבטל ציונים מספריים בחטיבת הביניים ולתת רק משוב במילים, כדי להפחית לחץ והשוואות. אחרים טוענים שציונים נותנים תמונה ברורה ומוטיבציה, ושבלעדיהם קשה לדעת איפה עומדים.

5. באיזו עמדה אתם תומכים? כתבו נימוק אחד. 💭 טיעון ועמדה

☐ אני מסכים/ה עם הצד הראשון ☐ אני מסכים/ה עם הצד השני

אני תומך/ת בעמדה ש... כי...

💡 תזכורת: עמדה (מה אני חושב/ת) + נימוק (כי...) + דוגמה.

1. מילה חדשה שלמדתי:

2. משפט אחד על הטקסט:

איך הרגשתי בתרגול? ☐ 😀 ☐ 🙂 ☐ 😐 ☐ 😟